

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Juridisk Tjeneste

EKN, sagsnr.: 2018-5
Den 18. januar 2018

Komitologiforordningen og Omnibusforordningen

SAMLENOTAT

- 1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser2**
- 2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)6**

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser

KOM (2017) 0085

Nyt notat

1. Resumé

Kommissionen fremsatte den 14. februar 2017 forslag om ændring af komitologi-forordningen. Kommissionen er af den opfattelse, at komitologi-forordningen fra 2011 generelt har vist sig at fungere godt i praksis.

Kommissionen ønsker imidlertid at styrke procedurerne i appeludvalget for derved at sikre bredere politisk ansvarlighed og ejerskab til politisk sensitive gennemførelsesretsakter uden at ændre det retlige og institutionelle ansvar for gennemførelsesretsakter.

Konkret foreslår Kommissionen fire justeringer af reglerne for behandling af sager i appeludvalget for at mindske antallet af situationer, hvor der ikke afgives en udtalelse (såkaldt "no opinion"-situation): 1) Ændring af stemmereglerne i appeludvalget, så kun stemmer for og imod tælles med, 2) involvering af ministre ved en mulig 2. behandling, 3) øge gennemsigtigheden i stemmeafgivelsen, og 4) mulighed for henvisning af sager til Rådet.

Fra dansk side finder man, at appeludvalget bør medvirke effektivt og konstruktivt i vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, og at man bør fremme åbenhed om udvalgets virke. Fra dansk side kan man derfor støtte Kommissionens forslag.

2. Baggrund

Kommissionen fremsatte den 14. februar 2017 forslag om ændring af forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (komitologi-forordningen). Udgangspunktet for forslaget er Kommissionens rapport fra februar 2016 til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af komitologi-forordningen. Det blev i rapporten konkluderet, at forordningen muliggør en effektiv anvendelse af Kommissionens gennemførelsesbeføjelser under medlemsstaternes kontrol. I rapporten blev der imidlertid også redegjort for et begrænset antal sager, hvor det havde været vanskeligt at opnå et kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne for eller imod et forslag forud for Kommissionens vedtagelse. I disse tilfælde førte det til, at den pågældende komité ikke kunne afgive en udtalelse (en såkaldt *no opinion-situation*), og at denne situation ofte gentog sig i appeludvalget.

Problematikken gælder særligt mht. godkendelse af genetisk modificerede organismer (GMO'er) eller genetisk modificerede (GM-)fødevarer eller foderstoffer, men der har også været tilfælde på andre områder, hvor afgørelser har direkte indvirkning på borgere og virksomheder, navnlig hvad angår menneskers, dyrs eller planters sikkerhed og sundhed. Kommissionen har beføjelse til at træffe afgørelse i sådanne sager, men finder at medlemsstaterne i disse specifikke situationer i højere grad bør påtage sig ejerskab for beslutningerne.

På den baggrund har Kommissionen vurderet, at der er behov for at løse problemet ved hjælp af nogle få målrettede ændringer med sigte på proceduren i appeludvalget uden at ændre rammen for appeludvalgsproceduren som sådan.

3. Formål og indhold

Kommissionen er af den opfattelse, at komitologi-forordningen i 2011 generelt har vist sig at fungere godt i praksis og har skabt en hensigtsmæssig institutionel balance mellem Kommissionen og de øvrige aktører, herunder Rådet.

Ifølge Kommissionen er formålet med forslaget således at styrke procedurerne i appeludvalget for derved at sikre bredere politisk ansvarlighed og ejerskab til politisk sensitive gennemførelsesretsakter uden dog at ændre det retlige og institutionelle ansvar for gennemførelsesretsakter. Konkret foreslår Kommissionens fire justeringer af reglerne for behandling af sager i appeludvalget for at mindske antallet af situationer, hvor der ikke afgives en udtalelse om Kommissionens forslag til en given gennemførelsesretsakt ("no opinion"-situation):

1. Ændring af stemmereglerne, så kun stemmer for og imod tælles med

I henhold til de gældende regler tæller medlemsstater, der afstår fra at stemme, ikke er til stede eller ikke er repræsenteret ved andre medlemsstater, ikke med i optællingen af, om der er kvalificeret flertal for eller imod. De fratrækkes imidlertid ikke, når det skal beregnes om der iht. traktatens stemmeregler er tilstrækkeligt flertal for eller imod Kommissionens forslag. Det betyder i praksis, at når medlemsstater afstår fra at stemme eller beslutter ikke at være til stede eller ikke at lade sig repræsentere ved andre medlemsstater, er der større sandsynlighed for, at der ikke afgives udtalelse, hvormed det i sidste ende bliver op til Kommissionen at træffe afgørelse.

Kommissionen foreslår derfor, at kun medlemmer af appeludvalget, som er til stede eller repræsenteret ved andre medlemsstater på tidspunktet for afstemningen, og som ikke afstår fra at stemme, anses for at være deltagende medlemmer i appeludvalget. Dermed beregnes det dobbelte flertal udelukkende på grundlag af de medlemsstater, der aktivt deltager i afstemningen, dvs. stemmer for eller imod.

For at sikre, at en afstemning er repræsentativ, foreslås det endvidere, at en afstemning kun skal anses for gyldig, hvis et simpelt flertal af medlemsstaterne deltager i afstemningen i appeludvalget.

2. Involvering af ministre ved en mulig 2. behandling

For at styrke appeludvalgets rolle, foreslås det, at der gives mulighed for at henvise en sag til fornyet behandling i appeludvalget, når der ikke afgives udtalelse. Det vil gøre det muligt at behandle vanskelige og sensitive spørgsmål igen på et passende politisk niveau. Derfor foreslås det, at formanden kan beslutte at holde endnu et møde i appeludvalget og anføre, at repræsentation på passende niveau til dette møde er ministerniveau.

3. Øge gennemsigtigheden i stemmeafgivelsen

Medlemsstaternes stemmeafgivning i appeludvalget er på nuværende tidspunkt omfattet af fortrolighedsreglerne i appeludvalgets forretningsorden. Kommissionen finder, at der er brug for større åbenhed om, hvilken holdning medlemsstaterne indtager i appeludvalget og foreslår derfor at offentliggøre afstemningsresultaterne.

4. Mulighed for henvisning af sager til Rådet

I henhold til TEUF artikel 291, stk. 1, er det medlemsstaterne, der er ansvarlige for gennemførelsen af EU-retten, og som kontrollerer Kommissionen i forbindelse med de gennemførelsesbeføjelser, der er tillagt Kommissionen. I de tilfælde, hvor medlemsstaterne ikke når frem til en klar udtalelse inden for denne kontrolproces, bør det ifølge Kommissionen være

muligt at henvise sagen til Rådet, da det er den EU-institution, hvor medlemsstaternes regeringer er repræsenteret på ministerniveau, og som har et samlet overblik over alle EU's politikker.

Kommissionen foreslår derfor, at Kommissionen får mulighed for at henvise sager (dog *ikke* selve afstemningen) til Rådet i de tilfælde, hvor appeludvalget ikke har afgivet udtalelse. Det vil give mulighed for en bredere debat og politisk vejledning fra Rådet, idet Rådet gives mulighed for at afgive en ikke-bindende udtalelse. Kommissionen pålægges at tage hensyn til den holdning, Rådet giver udtryk for, inden 3 måneder efter forelæggelsen af sagen.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal inddrages i medfør af den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294, jf. artikel 289. Det ansvarlige udvalg er Europa-Parlamentets retsudvalg (JURI). Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentets retsudvalg.

5. Nærhedsprincippet

Det foreliggende forordningsudkast har til formål at tilpasse de generelle regler og principper for, hvordan medlemslandene skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser, jf. TEUF artikel 291, stk. 3. Spørgsmålet vedrører således tilrettelæggelsen af reguleringen på EU-niveau, hvorfor regeringen vurderer, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslaget har ikke betydning for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige, statsfinansielle, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Forslaget har været i høring i Specialudvalget for EU-institutionelle spørgsmål den 21. april 2017.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forhandlingerne i Rådet befinder sig fortsat i en tidlig fase, og der er således endnu ikke et klart billede af holdningerne hos de øvrige medlemsstater. Dog har enkelte medlemsstater umiddelbart forholdt sig positivt over for forslaget vedrørende øget gennemsigtigheden i stemmeafgivelsen. Herudover har nogle medlemsstater indledningsvis stillet spørgsmålstegn ved den reelle effekt ved forslaget. Endvidere har nogle medlemsstater sat spørgsmålstegn ved, hvorvidt ændringer af stemmeregler og inddragelse af Rådet er juridisk muligt i Lissabon-traktatens system. Det vil blive afklaret i de videre forhandlinger.

10. Regeringens generelle holdning

Overordnet finder regeringen, at appeludvalget bør medvirke effektivt og konstruktivt i vedtagelsen af gennemførelsesretsakter, og at man bør fremme åbenhed om udvalgets virke. Fra dansk side kan man derfor støtte nærværende forslag.

Det er vigtigt for regeringen, at der er tilstrækkelig transparens i EU-systemet, og regeringen er derfor positiv over for forslaget om at øge gennemsigtigheden i stemmeafgivelsen. Herudover forholder regeringen sig grundlæggende positiv over for den foreslåede ændring af stemmereglerne, i det omfang dette kan medvirke til et mere velfungerende appeludvalg.

Selvom gennemførelsesretsakter altovervejende har en teknisk karakter, kan det i enkelte sager være hensigtsmæssigt med en mere politisk forankring af sagerne. Regeringen er derfor grundlæggende positiv over for forslaget om involvering af ministre i appeludvalget, samt forslaget om at man fremover skal kunne henvise sager til Rådet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg. Forslaget er et ændringsforslag til komitologi-forordningen, som regeringen forelagde til forhandlingsoplæg den 23. juni 2010.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF)

KOM (2016) 0798, KOM (2016) 0799

Nyt notat

Forslagene er delvist omfattet af retsforbeholdet¹.

1. Resumé

Kommissionen fremsatte den 14. december 2016 en pakke med to forslag, der har til formål at tilpasse gældende retsakter fra før Lissabon-traktaten, som indeholder henvisninger til den gamle komitologi-procedure, forskriftsproceduren med kontrol (PRAC), til Lissabon-traktatens system med hhv. delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, jf. TEUF artikel 290 og 291.

Det maltetiske formandskab nedsatte i begyndelsen af 2017 en teknisk arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaterne med henblik på at gennemgå Kommissionens forslag. Denne tekniske øvelse forventes afsluttet under det nuværende bulgarske formandskab i det første halvår af 2018, hvorefter forslagene vil blive behandlet på politisk niveau i Rådet forud for trilogforhandlinger med Kommissionen og Europa-Parlamentet.

2. Baggrund

Med Lissabon-traktaten opdeltes de beføjelser, som hidtil havde været overdraget til Kommissionen efter komitologi-systemet, i to: 1) Beføjelser til Kommissionen til at vedtage delegerede retsakter, jf. TEUF artikel 290, og 2) beføjelser til Kommissionen til at vedtage gennemførelsesretsakter, jf. TEUF artikel 291. Afgørende for valget mellem de to beføjelsestyper er først og fremmest karakteren, formålet og indholdet af de beføjelser, der delegeres.

Eksisterende retsakter, der indeholder bestemmelser med henvisning til forskriftsproceduren med kontrol (PRAC), blev ikke automatisk underlagt tilpasning i forbindelse med Lissabon-traktatens ikrafttrædelse. Bestemmelserne består derfor uændret, indtil de respektive retsakter ændres. Som konsekvens heraf forpligtede Kommissionen sig i forbindelse med vedtagelsen af komitologiforordningen i 2011 til at undersøge alle gældende retsakter, der ikke blev tilpasset PRAC før Lissabon-traktatens ikrafttræden, for at vurdere om instrumenterne bør tilpasses de nye bestemmelser om delegerede retsakter. Kommissionen forpligtede sig ligeledes til efterfølgende at fremsætte de nødvendige forslag med henblik ændring af relevante retsakter.²

¹ De tre retsakter, der er omfattet af forslaget i KOM (2016) 798 final, er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF), tredje del, afsnit V. Ifølge protokollen om Danmarks stilling deltager Danmark ikke i vedtagelsen af foranstaltninger, der foreslås i henhold til TEUF, tredje del, afsnit V, og ifølge protokollen er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for Danmark, ligesom de ikke finder anvendelse i Danmark ('retsforbeholdt').

Danmark har imidlertid en parallelaftale vedr. en af de tre retsakter i forslaget. Det drejer sig om Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager. Denne aftale giver Danmark ret til fortsat at være tilsluttet retsakten med ændringer på mellemstatsligt grundlag, såfremt Danmark inden 30 dage efter vedtagelsen giver meddelelse til Kommissionen om, at man vil gennemføre indholdet af ændringerne i national lovgivning, jf. parallelaftalens artikel 3, stk. 2.

² Erklæringen fra Kommissionen er optrykt som bilag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for,

Rådet og Europa-Parlamentet skal godkende de foreslåede ændringer af retsakterne i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure.

Kommissionen har tidligere fremsat forslag om tilpasning af retsakter inden for en række forskellige områder i forbindelse med forslaget til "Omnibus-forordningen", jf. KOM(2013)451 (jf. grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 25. september 2013). Samtidig stillede Kommissionen særskilt forslag om tilpasning af fem retsakter inden for området for retlige og indre anliggender, der stadig henviste til PRAC. Baggrunden for at tilpasse disse basisretsakter ved et særskilt forslag var, at de blev vedtaget i henhold til afsnit V i del III i TEUF og derfor ikke er bindende for alle medlemsstater, jf. KOM(2013)452 (jf. grund og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 25. september 2013). Kommissionen fremsatte også et tredje forslag, der til forskel fra de andre to forslag også foreslog tilpasning til gennemførelsesretsakter efter TEUF artikel 291 og i enkelte tilfælde, at bestemmelserne i de gældende basisretsakter skulle udgå, jf. KOM(2013)751 (jf. grund og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 28. november 2013).

Det lykkedes ikke dengang at opnå enighed om Kommissionens forslag til en Omnibus-pakke, idet især Rådet ikke kunne acceptere Kommissionens forslag om, at alle retsakter indeholdende PRAC automatisk skulle omdannes til delegerede retsakter. Kommissionen trak derfor forslagene tilbage i marts 2015.

I april 2016 blev der opnået enighed om en ny inter-institutionel aftale om bedre lovgivning (IIA'en), hvori Kommissionen bl.a. forpligtede sig til inden udgangen af 2016 at fremlægge et nyt forslag om tilpasning af retsakter, der stadig indeholder PRAC. IIA'en indeholder en revideret Fælles Forståelse om delegerede retsakter, inkl. nye standard-formuleringer, der erstatter den Fælles Forståelse fra 2011. Det følger heraf, at Kommissionen forud for vedtagelse af delegerede retsakter skal indsamle al nødvendig viden, herunder ved konsultation af nationale eksperter. Kommissionen har oplyst, at standardklausulerne om konsultation af nationale eksperter både gælder fremadrettet samt for forslag, som aktuelt er under forhandling. Det følger endvidere af den reviderede Fælles Forståelse, at konsultationerne med medlemsstaternes eksperter sker enten gennem brug af eksisterende ekspertgrupper eller via ad hoc-grupper, som eksperterne inviteres til via de permanente repræsentationers mellemkomst.

Det maltetiske formandskab nedsatte i begyndelsen af 2017 en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaterne med henblik på at forhandle Kommissionens forslag. Denne proces forventes afsluttet under det nuværende bulgarske formandskab i første halvår 2018, hvorefter forslagene vil blive behandlet på politisk niveau i Rådet forud for trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet.

3. Formål og indhold

Nærværende forslag har til formål at tilpasse gældende basisretsakter fra Lissabon-traktaten, som indeholder henvisninger til den gamle komitologi-procedure forskriftsprocedure med kontrol (PRAC), til Lissabon-traktatens regler om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, jf.

hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (komitologi-forordningen) i Den Europæiske Unions Tidende (Celex-nummer: 32011R0182).

henholdsvis TEUF artikel 290 og 291. Forslagene omfatter henholdsvis 168 retsakter på en lang række forskellige områder (f.eks. indre marked, industri, forbrugere, klima, energi, miljø, transport, fødevarerikkerhed og sundhed) og tre basisretsakter inden for området for retlige og indre anliggender, der hidtil har været underlagt PRAC som fastlagt i den tidligere komitologi-afgørelse (artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF som ændret ved Rådets afgørelse 2006/512/EF).

Retsakterne, der er indeholdt i nærværende forordningsforslag, vil i lighed med de tidligere forslag blive behandlet samlet i Rådet, da Kommissionen har fremsat forslag om tilpasning af de pågældende retsakter for Rådet og Europa-Parlamentet som én samlet pakke.

Bilagene til de to forslag er emneopdelt. Under hver enkelt retsakt har Kommissionen angivet, om den finder, at der bør ske tilpasning til delegerede retsakter efter TEUF artikel 290 eller til gennemførelsesretsakter efter TEUF artikel 291. Herudover har Kommissionen i enkelte tilfælde vurderet, at nogle af de gældende beføjelser på grund af overgangen til Lissabon-traktatens bestemmelser hverken henhører under anvendelsesområdet for delegerede retsakter efter TEUF artikel 290 eller gennemførelsesretsakter efter TEUF artikel 291. I disse tilfælde foreslår Kommissionen at lade de pågældende bemyndigelsesbestemmelser udgå og i stedet anvende den almindelig lovgivningsprocedure, hvor det måtte være nødvendigt. Endvidere har Kommissionen for hver enkelt retsakt angivet en konkret begrundelse for sit forslag.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal inddrages i medfør af den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294, jf. artikel 289. Det ansvarlige udvalg i Europa-Parlamentet er retsudvalget (JURI). Der foreligger endnu ingen udtalelse fra Europa-Parlamentets retsudvalg. Europa-Parlamentet forventes generelt at foretrække anvendelse af delegerede retsakter, idet Europa-Parlamentet (eller Rådet) efter traktatens artikel 290 har mulighed for at blokere vedtagelsen af en delegeret retsakt eller tilbagekalde delegationen til Kommissionen, hvilket ikke er tilfældet i forhold til gennemførelsesretsakter.

5. Nærhedsprincippet

Det foreliggende forordningsudkast har til formål at tilpasse en række retsakter, der indeholder henvisning til forskriftsprocedure med kontrol (PRAC), til Lissabon-traktatens bestemmelser om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter i henhold til henholdsvis TEUF artikel 290 og TEUF artikel 291. Spørgsmålet vedrører således tilrettelæggelsen af regulering på EU-niveau, hvorfor forslagene vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslagene har ikke betydning for gældende dansk ret.

7. Konsekvenser

Forslagene forventes ikke at have lovgivningsmæssige, statsfinansielle, samfunds- eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Forslagene har været i høring i Specialudvalget for EU-institutionelle spørgsmål den 27. marts 2017.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Medlemslandene har generelt givet udtryk for, at man støtter op om, at PRAC-bestemmelser i eksisterende retsakter tilpasses til Lissabon-traktatens system. De foreløbige drøftelser på teknisk niveau tyder på, at medlemslandenes præferencer for henholdsvis delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter (eller alternativt helt at slette bemyndigelserne til Kommissionen) i høj grad er bestemt af, hvilken konkret retsakt der er tale om.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter generelt Kommissionens forslag om, at eksisterende basisretsakter tilpasses de nye regler i Lissabon-traktaten, da dette kan medvirke til at skabe bedre lovgivning i EU. Regeringen lægger vægt på, at der ikke uden videre sker automatisk tilpasning til delegerede retsakter af alle retsakter indeholdende PRAC-elementer, men at tilpasningen sker på baggrund af en konkret vurdering af hver enkelt retsakt, idet der ud over valget mellem tilpasning til henholdsvis gennemførelsesretsakt eller delegeret retsakt også bør tages højde for, om en given delegeret beføjelse overhovedet skal videreføres, eller om det pågældende område i stedet skal reguleres gennem den almindelige lovgivningsprocedure. Det er i den forbindelse afgørende, hvilket instrument, der inden for Lissabon-traktatens system er mest hensigtsmæssigt i forhold til den konkrete retsakt, og hvad der i videst muligt omfang varetager danske interesser. Regeringen lægger også vægt på, at overgangen til delegerede retsakter alene vedrører ikke-væsentlige bestemmelser i de omfattede basisretsakter.

Regeringen lægger endvidere vægt på, at Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af sine beføjelser sikrer tilstrækkelig inddragelse medlemsstaterne, og regeringen finder det derfor positivt, at forslagene lægger op til konsultation af nationale eksperter i overensstemmelse med den nye inter-institutionelle aftale om bedre lovgivning fra april 2016 og den tilhørende Fælles Forståelse mellem institutionerne om delegerede retsakter. Dette har været en høj prioritet fra dansk side, og det vurderes at kunne medvirke til opbygning af en gensidig tillid mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Endelig finder regeringen det vigtigt, at forslaget på den ene side respekterer det råderum, som EU-Domstolen finder er til stede for EU-lovgiver i valget mellem komitologi og delegerede retsakter, samtidig med at de juridiske rammer på den anden side respekteres, når disse pålægger EU-lovgiver en klar forpligtelse til at anvende enten instrumentet i artikel 290 eller 291 i en given situation.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.